

hvert Tilfælde bør forudsætte en Bevilling fra Indenrigsministeriet, dog at der, som i Forslagets § 12 bestemt, gives Kommunalbestyrelserne i Købstæderne Indflydelse paa Bestemmelsen af Antallet af Beværetningsstederne med Udskænkingsret ved Affattelsen af den der omhandlede Vedtægt. Et Mindretal i Kommissionen har imidlertid været af den Ansigtelse, at Sagen for Købstædernes Vedkommende rettest burde ordnes saaledes, at Udskænkningerne til Beværetning med Udskænkingsret meddeltes af de sædvanlige Myndigheder. For hver Købstad skulde der da efter indhentet Erklæring fra Kommunalbestyrelsen af Indenrigsministeriet træffes Bestemmelse om det Omfang, i hvilket saadanne Udskænkninger skulde kunne meddeles. Naar der efter disse Bestemmelser fremkom Tilfælde, hvor kun een eller flere enkelte Næringsadkomster kunde meddeles, vilde der derom være at udstede offentlig Bekendtgørelse, og Kommunalbestyrelsen skulde da vælge imellem de fremkomne Ansøgninger den eller dem, hvem Næringsadkomsten skulde meddeles. Samtidig skulde dog Indenrigsministeriet være bemyndiget til at give Bevilling til at drive Beværetning i særlige Tilfælde, hvor Omstændighederne maatte tale dervedfor. Mindretallet har nemlig forment, at naar det var forbeholdt Indenrigsministeriet at fastsætte det Omfang, i hvilket Beværetning med Udskænkning maatte udøves paa det paagældende Sted, vilde det være naturligt at overlade Kommunalbestyrelserne, som sidde inde med det nøjeste Kendskab til Personerne, at skønne over, hvilken af Ansøgerne der er bedst kvalificeret til at opnaa den ledige Adkomst.

Kommissionen skal dernæst foreslaa, at Vin medtages under Lovforslagets særegne Bestemmelser, saaledes at Genstandene blive Vin, Brændevin og skattepligtigt Al. Der ses ingen Grund til her ikke at medtage Vin, hvis Servering dog giver Beværetningerne en ganske lignende Karakter som de tvende andre Artikler, og det maa derhos erindres, at i de allerfleste Beværetninger, hvor der serveres Vin, udskænkes der vistnok ogsaa nu Spiritus og Al, saaledes at den bedste Orden paa Forholdene sikkert fremkommer, naar man fremtidig ogsaa i Beværetningslovgivningen behandler dem under eet.

Saafrømt den af Kommissionen saaledes foran fremsatte Betragtning maatte finde Billigelse, vil det ses, at det naturligt fører til en forandret Affattelse af Lovforslaget i dets Grundform, og Kommissionen skal derfor tillade sig at fremsætte en Angivelse af den Skikkelse, hvori det derefter formentlig maatte fremtræde, men Kommissionen skal dog først med nogle Bemærkninger følge Lovforslaget i dets enkelte Paragraffer; ved hvert enkelt Punkt maa da Opmærksomheden særlig sættes paa, hvad der skal gælde for hver af de to forskellige Arter af Beværetninger: med eller uden Udskænkning af Vin, Brændevin eller Al.

Til §§ 3, 4, 11 og 12.
Beværetning. Lovforslaget hæver med god Tøje den nu stedfindende Forskel i Adkomstbetegnelsen paa Værtshusholder og Restauratør. Lovforslaget udvider derhos betydeligt den Konditorerens, o: vel at mærke de egentlige beværetende Konditorer, ikke Kagebagerne, efter Næringslovens § 58 tilkommende Beværetningsret. Et Flertal af Kommissionen har imidlertid ment, at der er Anledning til at gøre Skridtet fuldtud og tillige lade den særlige Adkomst paa Konditornæring som en Del af Beværetningsnæringen bortfalde. Erfaringen har nemlig formentlig godtgjort, at Konditornæringen, saaledes som den er bestemt ved nysnævnte Paragraf i Næringsloven, ikke udøves i nogen betydelig Grad. Enten er den Næring, som drives under Navn af Konditori, en fuldstændig Værtshusholder- eller Restaurationsnæring, eller den tiltager sig dog i ethvert Fald Besøjerer, som ikke hjemles ved § 57 — eller den indskrænker sig væsentligt til at være Kagebageri. Flertallet mener derfor, at der fremtidig foruden Gæstgiveri kun bør meddeles een Art Adkomst paa Beværetningsnæring. Kommissionens Flertal har derimod ikke kunnet tiltræde Forslagets Bestemmelse om, at Adkomst paa Beværetning (Konditori) ogsaa skal give Ret til Kagebageri, idet man formener, at derved gøres et for stort Indgreb i Bagernæringen. Paa den anden Side har Flertallet ment, at der kan gives enhver beværetningsdrivende Afgang til med denne Næring at forene Bagerenæring mod at erhverve særlig Adkomst hertil. Et Mindretal maa anse det for ønskeligt, at Konditori bevares som et selvstændigt Borgerkab og foreslaar derfor, at Regeringsforslagets § 5, 4de Stykke „Adkomst paa Konditori giver Ret til Værtshushold og Kagebageri i Forening“ optages. Som en Følge heraf kunne vi ikke tiltræde Flertallets Forslag til § 9 om, at de i §§ 1 og 2 nævnte Næringer foruden med Bognmandsnæring ogsaa skulde kunne forenes med Borgerkab som Bager. Dette Jag arbejder her i Landet paa Grund af den stærke Konfurrence — ikke mindst med de saakaldte Aktie- eller Forbrugsbagerier, der nu findes baade paa Landet og i Købstæderne, oftest oprettede af de socialistiske Jagforeninger — i For-